

Johannes Ioffelholtz legum licentiatus bonarum artium et studiorum humanitaris ornatissimo magistro Petro Danhusen. S.p.d.

Beati Anselmi: cuius te ingenio ac eloquentia adductum opera queq; scripsit te in vnum colligere ait humanissime petre. Ipsoq; adeo delectaris: vt vel beati h[er]o[nimi] sanctissimi: ac elegatissimi doctoris eloquio parē existimare quis. Et quid de illo sentiam exquiris. Ego etsi sancti illius viri simuloq; deuotissimi Anselmi scripturas suorū p[ro]pter nomē: noticiam nullā habuerim: q[ui] obrem delirare videar: si qd de illo iudicij vel sententiā de re nō visa et incognita plane incassum attulerim. Ut etiā diffide sit de alijs sumisq; illis omnis doctrine genere excellentissimis viris: me qui omnium sum ignarus. Judicare nemo est qui ignoret. Clerū quia viri quotquot fuere clarissimi sine reprehensione virū nō potuere volitare p[ro] ora. Ineam tibi qualiscvq; vel ineptissima fuerit aperiam sententiam. Incidit his dieb[us]: vincenti illius ordinis pdicato[rum] qui de singulis q[ui] sibi memoratu digna visa sunt referre laborat: speculum: q[ui] de illo meminit. Eumq; summa in pmis deuotione captu[rum]: Beccen. monasterio quod in Northmania situm est: dedicatum. In eoq; vsq; adeo sancte vixisse tradit. vt abbatis p[ro]positus fuerit. Refertq; nonnulla opera ad fidei sacra spectantia egregie ab eo edita. Inde eum Cantuarie[nsis]. eccl[esi]e Episcopum fuisse reperio. quem quis dubitauerit ad hos dignitatum apices p[ro]iectum: totq; clariisse miraculis nisi doctrina virtute: ac sacramentia ceteris mortalibus prestisset: diuinoq; spiritu afflatus fuisse. Que vt sunt humano ingenio altiora: in medium relinquimus: et de ipso quod de alijs sanctis sperandum duco: optimos quidem esse apud deum pro abolendis malis nostris intercessores. Ipsum tamen in laude beatissime virginis marie multum elaborasse accepi. qd etsi facile videatur: cum sit hic locus amplissimus: campusq; patentissimus. Ipsa enī omnium laudum fomes et fons inexhaustus: stimulos habet in utramuis partem: ac commodatissimos aculeosq; acerrimos: vt quocūq; intenderit humanos illuc sensus affectiones vel torrentis rapiat: vel turbinis modo prosteruat. vel roris vice refrigeret: blādig[is] malagmati ad oēm mltitudinem restinguat exemplo. At sunt viri clari et sancti qui hec cum laude venusteq; dixerunt: non equidem inficias eo. Clerum ea nō sūt talia vt cum virtute ipsius usq; conserantur. Quis enim tam eleganti se fretum spuma[rit] ingenio: quis ea doctrine copia: quis tanta eloquentia vel arte politus: vel natura predictus vel imitatione formatus: vel studio p[re]paratus: vt genitricis dei regineq; amplitudinis celestis imperij: non ieune: non minus sanctitatis sue meritis p[re]conē se audiatur p[ro]fiteri. Adulti tamen illud attractare ausi sūt vel amore eius vel admiratōne adiuncti. q[ui] vel tenui opa sua parū vident[ur] effecisse. Neq; enī sat fingi neg[er]i dici potest de illa p[ro]magnitate quippe que in terris occeano: famam astris terminat: celosq; transcedit. Que omnium rerum creatorē utero gestauit: et in mundum protulit verbu[rum] incarnatum testante Johanne dignissimo tamadmirande huius rei vate. virgo a[n]n: virgo post partum. Lui itaq; ascensus in celum patet q[ui] quis maxima: debito tamen minora sunt que in terris tribuuntur. Nihilominus Anselmus ille noster hoc in genere plurimam inter theologos asseditus est laudem: doctrina ceterisq; virtutib[us] summis clarissimisq; reliquis theologie scriptoribus comparatur preceptis que ad bene beatos vivendum requiruntur: vbiq; precipue refertus tum in consiliis et disceptationib[us] sapientissimus. Tum vero in epistolis: constitutionibus: sanctionibusq; apostolicis equalis. In his q[ui] ante oia verborum parcus: sententiar[um] tā diues vt aliquo augustin

differens sermone humano ad oraculoꝝ pene responsa videatur accedere. Leterū in scriptis suis seuerus et tetricus et qd religiosorꝝ est deuotus. Nec sp eligendorꝝ et collocaꝝ doꝝ verboꝝ rōnē (Id quod in scribendo primū esse debet. Et diuīs Hieronim⁹ qz op̄ time calluit) habuisse videtur. Et breuiter dicam: Anselmus nihil scire potuit quod Hieronimus ignorasset. Grece insuper litterature simulqz hebreoꝝ Hieronimus doctis simus: et diuinarū scripturarum clarissimus interpres inter theologos habetur: nec illi qz p̄stit latine dicēdi elegātia. Ideo devite horriditate ceteri iudicēt: ac i scribēdo nedū Anselmuꝝ Hieronimo imparē. Sed neutiqz (vt mea fert opinio) cōparandū existimo: quippe qui nec grecas nec hebreas litteras nouisse traditur: et a latini eloquii ornatu nescio quid videatur dissonare. Non tamen idcirco ipsuz legendū abnuerim. Szte in p̄mis laudo: tuam qz industriam ac studium in conquirendis operibus suis magnopere probo. Lū se Cicero romane eloquentie parēs. ab illis quoqz veiusstissimis auctoribus ingeniosis quidem sed arte carentibus plurimum fateatur adiutū. Vale. Et si quid nouisti rectius istis imperti. Si non his vtere mecum.
Tu nihil inuidiam veritus nihil inde labores.

Mil hos que nasum rhinocerontis habent.

Grande opus aggredieris: deles mendosa. recludis

Abdita. te ppter queqz reposta patent.

Petre diu felix merito tibi parta perhennis.

Gloria. et eternum nomen ad astra. vale.

Ella beati Anselmi.

Prouinciam vite beati anselmi: gestaqz simul memoratu digna hoc in loco capescere phas esset: nisi humanissimus vir Johānes loffelholz suis in litteris superioribus quibere de illis satissecisset. Dedit enim quibus moribus: qua religione vir dei sanctus in huiusmodi ergasculo vitam instituit. obseruauit tamen legem epistole: cui breuitas placet: et quedam que minus ydonea recensenda sibi visa sunt singulari studio reliquit. Ne autē negligentie iniuria lectorem in minimo deterreat: ea que per eum dimissa sūt illis annexere statuimus. Lōstat beatum Anselmum ac vehementissima fama in hūc usqz diem conualuit. Matum educatumqz esse in confinīs longobardie ac Burgūdie Parentibus qz mediocris fortune. Abatre humili genere. Patre vero opifice hic puer litteris traditus et in breui plurimā doctrina cruit. Egregia indole icunabula hau- sit. et spiritusctō opitulante post qndecimū sue etatis annū. vitā diuinā sibi instituere statuit. Solū natale egrediēs: vitā monasticam induit: et in districtum cluniacense puenit. In quo monasterium sancti Benedicti situm erat: nomine beccense: cui lanfrancus vir deuotus prefuit. Qui prefatum Anselmum in monachum induit ac suscepit. Et hanc longe post defuncto Lanfranco in abbatem huiusc monasterij eligitur. In quo et plures libros qz doctissime edidit. Glacante autem sede cantuariorum in Archi episcopum postulatur: cuius erat diligentissimus presul et antistes: porro vitam deo caram studuit. Tandem astra concendit. Scripsit autem beatus Anselmus hec parua opuscula: sicut Vincentius refert. Prologion id est alloquium de deo: scripsit et monologion id est soliloquium de sancta Trinitate. De veritate. De concordia liberi arbitrii. et prescientie atqz predestinationis: nec non et gratie. De casu diaboli. De peccato originali. De Incarnatione verbi. De sacramento altaris: de azimo. Expositōes actuū et vestimentorum dei. Lur deus homo. A meditationes. Extat quoqz eplē ei ad diuersas personas scripte.